

Bors Örmester Szívehagyottak Band

(A oldal)

Húsz éve volt, azóta él,
ahogy Bors súgta, úgy zenél,
ki-be jött a divatból,
de mosolyt fakaszt alpból,
hát bemutatthatom-e már
a bandát, amit ismersz rég:
a Bors Örmester Szívehagyottak Band.

Mi, a Bors Örmester Szívehagyottak Band
reméljük, te is élvezed,
a Bors Örmester Szívehagyottak Band,
csüccs le, s tedd hátra két kezed!
Bors Örmester elha-, Bors Örmester elha-
Bors Örmester Elhagyott Szív-Klub!

Oly nagyszerű itt lenni,
ez valóban csoda,
önök oly mesés közeg,
szeretnénk, hogy hozzánk jöjjenek,
boldogan vinnénk magukat haza!

Nem állítanám meg a showt,
de azt gondoltam, tudni kell,
hogy az énekes, ki énekel,
s ki azt akarja, énekelj,
hát bemutatthatom-e, mondd,
az egyedüli Billy Shears,
s a Bors Örmester Szívehagyottak Band!

[És most, Kedves Hölgyeim és Uraim, következik
az egyedüli, az utolérhetetlen,
az egyetlen és megfellebbezhetetlen,
a csodálatos, a végtelen
(bár meglehet, csak képzelem)
Billy Shears...]

Mit gondolnál, ha a dallam hamis?

Míg énekelek, sétálnál ki?
Hallgass meg hát, és olyat dalolok,
ami dallamos is próbál lenni.
Ó, menni fog baráti segítséggel,
mm... magasra jutok segédkézzel,
mm... megpróbálom egy kis segítséggel...

Szükséged van-e társra?
Kéne valaki, kit szeretek.
Lehetne-e más társa?
Egy kell nekem, akit szeretek.

Mit tehetnék, ha ő messze futott,
(Tényleg zavar, ha egyedül maradsz?)
hogy érezhetek, ha a nap lenyomott,
(Szomorkodsz, mert csak magad maradsz.)
nem! Menni fog baráti segítséggel,
mm... magasra jutok segédkézzel,
mm... megpróbálom egy kis segítséggel...

Szükséged van-e társra?
Kell valaki, akit szeretek.
Lehetne-e más társa?
Egy kell nekem, akit szeretek.

Mondd hiszed-e azt, hogy első látásra...?
Naná, hisz ez történik egyre-másra.
Mit látsz, amikor lecsavarod a fényt?
Nem mondhatom el, de az enyém.
Ó, menni fog baráti segítséggel
Mm... magasra jutok segédkézzel,
Mm... megpróbálom egy kis segítséggel...

Szükséged van-e társra?
Csak egyetlenre, kit szeretek.
Lehetne-e más társra?
Az kell nekem, akit szeretek.

Ó, menni fog baráti segítséggel
Mmmmegpróbálom egy kis segítséggel
Mmmmagasra jutok segédkézzel,
Igen, megy ez baráti segítséggel
egy kis baráti segítséggel...

Képzeld magad egy hajóra a folyón,
mandarinfákkal és lekvár-éggel.
Valaki hív, és te suttoatsz egy választ:
a lány, szemében a messzeséggel.

Sárga és zöld celofánvirágok
magaslanak fejed köré,
nézed a lányt, a szemében a Nap,
és eltűnt...

Luca Siklik Déli égen,
Luca Siklik Déli égen,
Luca Siklik Déli égen,
Ah... ah...

Követed őt, le a hídhöz, a kútnál,
hol hintalovon esznek mályvapitét.
Mindenki kacag, míg sodródsz az égen
és virágok gyűlnek köréd.

Újság és taxik várnak, kinn a part,
csak azért, hogy elvigyenek.
Fejdeddel felhők közt mászol alá
és eltűnsz.

Luca Siklik Déli égen,
Luca Siklik Déli égen,
Luca Siklik Déli égen,
Ah... ah...

Képzeld magad egy vonatra, mely már áll,
gyurmahordár nyakkendők tükrében.
Hirtelen látod, hogy valaki vár rád,
a lány, szemében a messzeséggel.

Luca Siklik Déli égen,
Luca Siklik Déli égen,
Luca Siklik Déli égen,
Ah... ah...

Sgt. Pepper's Lonely Hearts Club Band, a Beatles 1967-ben megjelent albuma; a szövegeket a John Lennon – Paul McCartney szerzőpáros jegyzi, kivéve a B oldalon szereplő *Beszélggettünk az úrról körülöttünk...* kezdetűt, mely George Harrison műve.

Ez egyre jobb, ahogy telik,
a suliban nem voltam jó gyerek,
a tanárok sem voltak jó fejek,
te visszatartasz, és megfordítasz,
a szabályaiddal eltelek.

Hozzá kell tennem, egyre jobb lesz,
mindig jobb lesz, ahogy telik,
rosszabb nem lehet.
Hozzá kell tennem, egyre jobb lesz,
egyre jobb, mióta veled lehetek.

Dühödt és vad fiú voltam,
fejem mindig a homokba dugtam,
de szóltál végül és én meghallottam,
s a legjobbat tettem, amit csak tudtam.

Hozzá kell tennem, egyre jobb lesz,
mindig jobb lesz, ahogy telik (rosszabb nem lehet).
Hozzáteszem, ez egyre jobb lesz,
egyre jobb, hogy veled lehetek.
(Olyan sokkal jobb lesz, ahogy telik.)

Ez egyre jobb lesz, ahogy telik,
jobb, mindig jobb lesz, egyre jobb lesz,
jobb, jobb, jobb.

Kegyetlen voltam a nőmmel:
ütöttem és távol tartottam a dolgoktól, amiket úgy
szeretett.
Srác, túl aljas voltam, de ez csak a múltam,
s a legjobbat tettem, amit csak tudtam.

Hozzáteszem, ez egyre jobb lesz,
mindig jobb lesz, ahogy telik (rosszabb nem lehet).
Hozzáteszem, ez egyre jobb lesz,
egyre jobb, mert veled lehetek.
(Olyan sokkal jobb lesz, ahogy telik.)

Ez egyre jobb lesz, ahogy telik,
jobb, jobb, jobb,
mindig jobb lesz, egyre jobb lesz,
jobb, jobb, jobb
Olyan sokkal jobb lesz, ahogy telik...

Eltömítem a lyukat, ha eső csöpög,
és visszafogom az agyam, ha azon pörög,
hová tűnik.

Kitöltöm a rést, mely az ajtón hasadt,
és tartom magam, el ne csodálkozzak,
hová tűnik.

És tényleg nem számít, hogy jó vagy rossz vagyok,
Ahova tartozom, ott biztos vagyok.

Ahova tartozom.
Látom, a vesztes emberek mind csak
egyed nem értenek,

és nem tudom, hogy miért nem jönnek el.
Kifestem a szobám nagyon színesre,
s amerre a tudat így hömpölyög,
arra megyek.

És tényleg nem számít, hogy jó vagy rossz vagyok,
ahova tartozom, ott elég jól vagyok.
Ahova tartozom.

Az ostobák mind rohannak, csak zavarnak,
s nem kérdeznek, miért nem mennek csak úgy tovább?
Egy sor dologra időt áldozok,
mi nem volt fontos tegnap még,
s kösz, megvagyok.

Megjavítom a lyukat, ha az eső csöpög,
és visszafogom az agyam, ha azon pörög,
hová tűnik.

Szerda reggel, öt órákor, mert a nap elindul,
csendesesen zárja a hálószobát,
egy cetlit hagy: bár többet adhatna át.

Zsebkendőjébe kapaszkodva megy le a konyhába,
ott a hátsó ajtó, enged a zár,
kilép, és rá már a szabadság vár.

Ő (kinek életünk javát adtuk)
elmegy (neki szenteltük minden napunk)
hát (megadtunk mindent, mit pénzért vehetsz).

Elhagy hát minket, s sok magányos évet,
hát búcsúzni kell már: bye, bye.

Az apja horkol, míg anyja éppen egy köntöst vesz fel,
csendesesen kapja fel a levelet,
egyedül áll a sok lépcső felett,
összetört és a férjének sír:
„A kicsink odalett.
Hogy bánhatott velünk ily kegyetlen el,
hogy tehette ezt meg velem?”

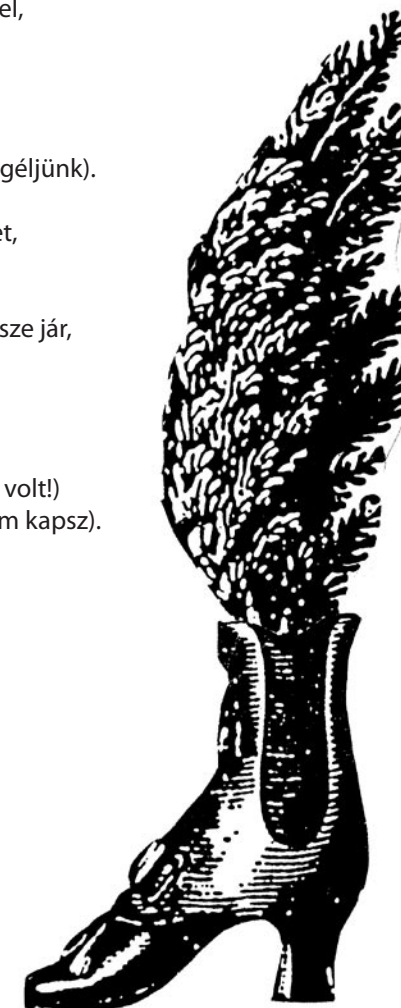
Ő (magunkkal nem törődünk)
elmegy (soha nem hőbörögtünk)
hát (keményen küzdöttünk, hogy megéljünk).

Ő elhagy minket, s sok magányos évet,
hát búcsúzni kell már: bye, bye.

Péntek reggel kilenc körül ő már messze jár,
várja a randit, amit megbeszélt,
az autóvásárról a szép legényt.

Ő (mit tettünk, ami rossz volt?)
most újra (nem tudtuk, hogy az rossz volt!)
vidám (vidámság az, amit pénzért nem kapsz).

Valami bent, amit rég nem szabad,
oly sok éve már, így hát: bye, bye.
Egy lány búcsúzik: bye, bye.

És most Kite Úr kedvéért
a trambulín egy nagy bulin mindenkit vár.
Hendersonék mind itt lesznek,
kik Pablo Fanquenál léptek fel, micsoda éj,
emberek s lovak fölött, karikán,
szalagok közt, s hordó tűzön át!
Kit K. Úr ekképp kihív: a Nagyvilág!
A most ünnepelet Mr. Kite
szombaton a Püspökkapunál lép fel veled,
Hendersonok, meg tánc s zene,
míg Kite Úr ugrik elfele, hát el ne késs!
Kite neje mindenkit biztosít,
hogy a produkció felülmúlhatatlan,
és persze Henry, a ló keringőt jár!

A banda 5:50-kor kezd,
mikor Mr. Kite trükkje jön, lesz néma csend.
És Mr. H. majd bemutat
tíz bukfcencet, már választott egy jó helyet,
pár napja készülődve rá.
Nagyszerű multság ígérkezik,
s számlájukra Mr. Kite a ráadás!

(Györe Gabriella fordítása)